درمانگاه زخم‌های روستا

خیران سپیدپوش دور هم جمع شده‌اند و برای حل بیکاری و مشکلات سلامت هم‌روستایی‌هایشان آستین بالا زده‌اند

اشتغالزایی برای زنان و مردان روستا، از اولویت‌هایی است که خیران سپیدپوش به آن توجه دارند

لیلا شوقی

جامعه

این روزها کادر درمان در خط مقدم مبارزه با بیماری کرونا قرار دارد اما این دلیل نمی‌شود که فرشتگان سپیدپوش کنار مداوای بیماران، در حوزه‌های دیگری فعالیت نکنند؛ در حوزه‌هایی مانند محرومیت‌زدایی و اشتغال‌زایی. درست شبیه برخی از اعضای کادر درمان که خیریه مهرورزان امید را در یکی از روستاهای کاشان، وادقان، راه‌اندازی کرده‌اند. آنها در مدت‌زمان بیش از یک سالی که خیریه‌شان در روستا تاسیس شده است، برای اهالی روستا کارآفرینی کرده‌اند و با محصولات کشاورزی‌ای که در روستا کاشته می‌شود، کسب و کار راه انداخته‌اند اما بخش زیادی از فعالیت‌های این گروه، به سلامت روستاییان و افراد نیازمند در شهرهای دیگر خلاصه می‌شود. آنها هزینه درمان و حتی داروی بسیاری از اهالی کم‌بضاعت روستا و نیازمندان دیگر را تامین می‌کنند. علاوه‌براین اعضای این گروه هزینه پنج عمل جراحی را نیز پرداخته‌اند. در روزهایی که ویروس کرونا، مشغله کادر درمان را بیشتر کرده است، آنها با همت گروهی، برای بهتر شدن شرایط زندگی دیگران هم قدم برمی‌دارند، برای نمونه تلاش می‌کنند چرخ اقتصادی خانواده‌ها بچرخد و روستاها آباد شوند.

منصوره حسین‌زاده، مسؤول بخش رادیولوژی یکی از بیمارستان‌های پایتخت است اما به‌جز نقشی که در بیمارستان دارد، وقتی از شیفت کاری برمی‌گردد، به‌عنوان مدیرعامل خیریه مهرورزان امید روستای وادقان، نقشی اجتماعی را ایفا می‌کند. او به یاد دارد روزهایی را که در تعطیلات آخر هفته، همراه پدر و مادرش به روستای اجدادی‌اش، وادقان می‌رفت و همراه دوستان و خواهر و برادرش در باغ‌ها یا در رودخانه روستا بازی می‌کرد، زمانی را که او پای دار قالی زنان روستا می‌نشست و به آهنگ دلنشین دفه روی تار و پود قالی گوش می‌داد. بعد اما روزمرگی و جوانی، وقت حسین‌زاده را گرفت و رسیدن به بیمارانش در بیمارستان دغدغه‌های او شد؛ هرچند که همیشه، دغدغه روستای آبا و اجدادی‌اش را داشت و هر تعطیلات آخر هفته که به روستا می‌رفت، مشکلات و دغدغه‌های مردم را می‌دید و سعی داشت تا معضلات آنها را حل کند؛ معضلاتی که به کمک گروهی از اهالی روستا، همکاران و دوستان منصوره با کارهای کوچک و بزرگ سروسامان می‌گرفت. یک روز، برای کمک به عمل جراحی هم‌روستایی آستین بالا می‌زدند و روز دیگر، همه برای پیدا کردن کاری برای بانوی سرپرست خانوار روستا، دست به کار می‌شدند.

حسین‌زاده اما دوست داشت که تمام فعالیت‌های خیرخواهانه‌اش، سروسامان بگیرد. او دارهای قالی خالی بانوان روستا را می‌دید که به دلایل مختلف، مانند شرایط اقتصادی در گوشه خانه خاک می‌خورد یا هر روز شاهد مراجعین نیازمندی بود که به داروخانه روستا می‌رفتند اما دست‌خالی بازمی‌گشتند. همه این‌ها باعث شد تا منصوره و تعدادی دیگر از اهالی روستا برای راه‌اندازی خیریه‌ای آستین بالا بزنند.

قدمی برای کارآفرینی

سال ۹۸، زمانی که هنوز ویروس کرونا شایع نشده بود، منصوره و دیگر نیکوکاران روستا، خیریه را به‌صورت رسمی ثبت و در روستا تاسیس کردند. اولین هدف آنها سروسامان دادن به مشکل اشتغال روستا بود. مردان روستا، در مزارع سرسبزی که در پای کوه قرار دارد، مشغول به کار بودند و کشاورزی می‌کردند اما بسیاری از ۵۵۰ خانواده‌ای که در روستا زندگی می‌کنند، با سرپرستی بانوان روزگار می‌گذرانند، کسانی که به‌صورت فصلی روی زمین‌های کشاورزی به‌عنوان کارگر کار می‌کردند و در فصل‌هایی مانند پاییز و زمستان، به‌سختی زندگی را می‌گذراندند. به همین دلیل، دغدغه کارآفرینی اولین دغدغه‌ای بود که در خیریه برای حل آن، همه دست به کار شدند. در یک روستا اما چه شغلی را می‌توان ایجاد کرد؟ توجه به ظرفیت‌های روستا، اولین شغل‌ها را ایجاد کرد. برای گام نخست، گروه پول جمع کرد و از کشاورزان سبزی، بادمجان و گوجه خرید و بعد از بانوان سرپرست خانوار خواست که در حیاط بزرگ ساختمان خیریه جمع شوند. خیلی زود، گوجه‌ها رب و سبزیجات و بادمجان‌ها سرخ و بسته‌بندی شد و به کمک اعضای گروه، در مغازه‌ها یا به‌صورت آنلاین به فروش رسید. در زمان برداشت گل‌محمدی، در اردیبهشت‌ماه نیز عطر گلاب کاشان و دیگر عرقیجات، در روستا پیچید و محصولات محلی وارد بازار شد. این کارآفرینی اما یک نوع کارآفرینی فصلی بود، به همین دلیل اعضای گروه در کنار شغل‌های فصلی به فکر کارآفرینی پایدار افتادند.

برای گروه درمان

در بهمن ۹۸ که ویروس کرونا در کشور شایع شد، منصوره و دیگر اعضای گروه که بسیاری از آنها پزشک هستند یا به‌عنوان کادر درمان در بیمارستان‌های تهران کار می‌کنند، دیدند کادر درمان نیازمند لباس‌های بیمارستانی و نیز ماسک است به همین دلیل راه‌اندازی کارگاه خیاطی، اولین ایده‌ای بود که به فکرشان رسید و یکی از اتاق‌های خیریه را به کارگاه خیاطی تبدیل کردند و هرکدام از پزشکان گروه هم یک چرخ‌خیاطی برای رونق کارگاه خریدند.

به این شکل کارگاه برای کارآفرینی راه‌اندازی شد اما حسین‌زاده و دیگر اعضای گروه که خود طعم کمبود ماسک و لباس محافظتی در بیمارستان‌ها را در روزهای اول شیوع ویروس کرونا چشیده بودند، تصمیم گرفتند ابتدا تولیدات خود را به بیمارستان‌ها و شهرهای محروم در خوزستان و سیستان و بلوچستان بفرستند به همین دلیل در ماه‌های ابتدایی شیوع ویروس کرونا در کنار حضور در بیمارستان و تلاش برای درمان افرادی که به بیماری کرونا مبتلا شده‌اند برای همکارانشان، ماسک و لباس محافظتی دوختند و برایشان رایگان ارسال کردند.

تصویر دارهای قالی که در گوشه خانه اهالی روستا خاک می‌خوردند اما در ذهن منصوره باقی‌مانده بود. به همین دلیل او و دوستانش دست به‌کار شدند و یکی از اتاق‌های ساختمان خیریه را به کارگاه قالی‌بافی تبدیل کردند. دارهای قالی خیلی زود علم شد و زنان و مردان روستایی که دلشان برای فرش بافتن تنگ شده بود، پشت دار قالی نشستند و رج به رج، نقش کاشانی زدند. حالا ۳۰ نفر از اهالی روستا هرروز در ساختمان خیریه جمع می‌شوند و دریکی از شاخه‌های مختلف مشغول به کار می‌شوند یا رج به رج قالی می‌بافند یا در عرق‌گیری و تولید محصولات گیاهی کمک می‌کنند یا این‌که پشت چرخ می‌نشینند و لباسی را دوخت می‌زنند.

برای درمان

روزهای ابتدایی فعالیت خیریه در روستا اعضای گروه بیشتر به فکر کارآفرینی بودند اما مگر هیأت مدیره خیریه که بسیاری از آنها در بیمارستان کار می‌کنند، می‌توانستند نسبت به سلامت اهالی روستا بی‌تفاوت باشند؟ به همین دلیل آنها کمیسیون دارو و درمان در خیریه راه انداختند تا به هر نیازمندی که در تأمین داروها یا درمانش دچار مشکل است، کمک کنند. در ابتدا منصوره و اعضای گروه برای تأمین داروی روستای ۲۳۰ هزار مترمربعی‌شان فکر کردند به این‌که در داروخانه روستا، پولی بگذارند و هرکسی که نیاز به دارو دارد اما پولی در جیب ندارد، به کمک خیرین، دارویش را تهیه و دریافت کند. تعداد داروهایی که اهالی بی‌بضاعت روستا به این روش دریافت کرده‌اند این‌قدر زیاد است که منصوره آماری از آنها ندارد. خیلی زود اما این روش به بیمارستان‌ها و درمانگاه‌هایی که اعضای هیأت مدیره در آنجا کار می‌کردند هم رسید. حالا در بسیاری از داروخانه‌های بیمارستان‌ها، افراد نیازمندی که از قبل اعضای آنها را به داروخانه معرفی کرده‌اند، می‌توانند برای تهیه دارویشان مراجعه و داروی موردنیازشان را دریافت کنند. به‌جز تأمین دارو اما انجام کارهای تشخیصی بسیاری از خانواده‌های نیازمند در این خیریه رایگان انجام می‌شود. منصوره رادیولوژی، سی‌تی‌اسکن وام‌آرآی بسیاری از خانواده‌های نیازمند را با کمک خیریه انجام می‌دهد. آزمایش‌های تشخیصی، درمان‌های ابتدایی مانند مراجعه به پزشکان در درمانگاه‌ها، انجام عمل‌های آمینوسنتز یا پرتودرمانی و شیمی‌درمانی افراد مبتلا به بیماری سرطان و بسیاری از آزمایش‌های دیگر در بیمارستان‌هایی که اعضای خیریه در آنجا کار می‌کنند و به کمک خیریه انجام می‌شود. از دیگر اقدامات اعضای گروه کمک به بیمارانی است که به عمل جراحی نیاز دارند اما به دلیل فقر قادر به انجام این مهم نیستند. در مدت بیش از یک سالی که خیریه تأسیس‌شده، پنج عمل جراحی مختلف مانند عمل قلب انجام‌شده است. یکی از عمل‌های جراحی را منصوره اما به‌خوبی به یاد دارد، کودک هفت‌ساله‌ای که با مشکل قلبی به دنیا آمد و در روزهای سخت کرونایی با مشکلات زیاد تنفسی دست‌وپنجه نرم می‌کرد. زمانی که یکی از اعضا از بخش پیوند بیمارستانی در مرکز تهران به او خبر داد حال این پسربچه خیلی بد است، او پرونده کودک را به کمیسیون دارو و درمان موسسه برد و سریع با اعضای خیریه وارد مشورت شد. در کمتر از یک هفته و به کمک اعضای خیریه، کودک عمل جراحی خود را با موفقیت گذراند و لبخند به جای نگرانی در دل خانواده این کودک بیمار، قرار گرفت.

خیریه همه‌فن حریف

+زندگی

کارگروه‌های زیادی در این خیریه محلی تشکیل شده‌است، به همین دلیل طرح‌های زیادی برای کمک به اهالی روستا و نیازمندان شهرهای دیگر در خیریه مطرح می‌شود. یکی از طرح‌ها، طرح عید قربان است؛ طرحی که در آن بسیاری از اهالی روستا در زمان عید قربان نذری خود را در حیاط ساختمان انجام می‌دهند و مالکیت معنوی قربانی را به خیریه واگذار می‌کنند به این شکل خیریه هم گوشت‌های قربانی را در اختیار خانواده‌های نیازمند می‌گذارد. به‌جز این، خیریه کفالت چند کودک را که زیرنظر بهزیستی هستند نیز قبول کرده‌است و هر ماه علاوه‌بر کمک مالی، هزینه‌های آموزش آنها را نیز تقبل می‌کند. تهیه سبد کالا و تامین جهیزیه از دیگر کارهایی است که به کمک خیریه انجام می‌شود.

یادداشت:
حسن موسوی چلک
رئیس انجمن
مددکاران اجتماعی

خیریه‌ها و چالشی به نام کرونا

فعالیت‌های مؤسسات خیریه سال‌هاست که در جوامع پیشرفته وجود دارد و در ایران هم خیریه‌ها در قالب مؤسسات نیکوکاری فعالیت می‌کنند. هر خیریه بسته به نوع فعالیت و وظایفی که برای خود تعریف می‌کند، در آن حوزه مشغول به‌کار است اما آنچه که خیریه‌ها را دچار چالش می‌کند، بحران‌های اجتماعی و اقتصادی است.

وقوع بحران‌هایی مانند سیل، زلزله یا شیوع یک بیماری مانند کرونا می‌تواند فعالیت‌های خیریه را دچار چالش کند. در زمان بحران، خیریه‌ها بیش از قبل باید فعالیت کنند و نیاز به منابع مالی بیشتری خواهند داشت.

پیدا کردن منابع مالی می‌تواند چالش بزرگ خیریه‌ها در زمان وقوع بحران باشد. بسته به نوع فعالیت هرکدام از خیریه‌ها به شکلی منابع مالی خود را تامین می‌کنند، برخی با کمک دولتی، بعضی با کمک‌های هیات مدیران و اعضا و بسیاری دیگر با کمک‌های مردمی. یادآوری می‌شود که چالش بزرگ، در همین نقطه و در پروسه تامین منابع مالی به‌وجود می‌آید.

هر زمان که بحرانی طولانی شود، نیاز به منابع مالی هم افزایش پیدا می‌کند، درست اتفاقی که در همین دوران شیوع ویروس کرونا شاهدش هستیم و چون بحران طولانی‌مدت کرونا تبعات زیادی را برای مردم داشته و مشکلات اقتصادی را رقم زده‌است، این روزها بسیاری از مؤسسات خیریه‌ای که ارائه خدمات آنها وابسته به منبع کمک مالی مردمی بود با چالش‌های جدی مواجه شده‌اند. از طرف دیگر، نیاز خدمات‌گیرندگانی که زیر چتر حمایت این خیریه‌ها هستند با طولانی شدن بحران بیشتر شده‌است؛ شدت نیاز از یک طرف و کمبود منابع از طرف دیگر باعث می‌شود که حیات مؤسسات خیریه پایان بگیرد و این خود از چالش‌های اصلی این روزهای خیریه‌ها در کشور است.

مشکل دیگری که چه در روزهای شیوع ویروس کرونا و چه قبل از آن وجود داشته، موضوع نبود بانک اطلاعاتی خیریه‌ها در استان‌ها، شهرها و در کل کشور است. مؤسسات خیریه از درگاه‌های متفاوتی، از وزارت کشور، وزارت ورزش و جوانان، ناجا، رفاه و بسیاری دیگر، مجوز دریافت می‌کنند و برخی هم بدون داشتن مجوز رسمی دست به فعالیت می‌زنند و بنابراین هیچ بانک اطلاعاتی روشن و دقیقی درباره تعداد و فعالیت مؤسسات خیریه وجود ندارد. نکته مهم دیگر اما نبود اطلاعات از بانک اطلاعاتی فعالیت‌های خیرخواهانه مؤسسات خیریه است. بسیاری از مؤسسات در مناطق گوناگون تجمع دارند و به صورت موازی فعالیت می‌کنند. این در حالی است که در برخی مناطق که نیاز به حضور و فعالیت‌های مؤسسات خیریه به‌شدت احساس می‌شود، جای این مراکز خالی است.

حق با شماست

info@jamejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۳۰۰۴۴۴۴

#کرونا-سینما

دلپسند از تهران:

چرا در پیک پنجم کرونا و در شرایطی که مسؤولان می‌گویند نباید به کاهش آمار ابتلا و مرگ و میر اعتماد کرد سینماها را بازگشایی می‌کنند. چرا فیلم‌ها به صورت آنلاین اکران نمی‌شود؟

#نظافت-عزاداری

رحمتی از تهران:

بعضی از ایستگاه‌های صلواتی در ایام عزاداری که اقدام به پخش چای و شربت در لیوان‌های یک‌بار مصرف می‌کنند به نظافت و جمع‌آوری زباله‌های اطراف ایستگاه صلواتی بی‌تفاوت هستند.

جوابیه

۱ در پی درج پیامی در سه‌شنبه ۱۴۰۰/۶/۲ با عنوان «مترو-ماسک» مشاور مدیرعامل و مدیر ارتباطات و امور بین‌الملل شرکت بهره‌برداری متروی تهران و حومه با ارسال نمابری اعلام کرد: در خصوص استفاده نکردن برخی مسافران از ماسک در مترو به اطلاع می‌رساند پرسنل مستقر در گیت‌های مسافری ایستگاه‌های هفتگانه خطوط مترو و همراه به مسافران فاقد ماسک تذکر می‌دهند و مانع ورودشان به ایستگاه می‌شوند. استفاده از ماسک هنگام ورود به شبکه متروی تهران و حومه و در قطارها الزامی است و از زمان ابلاغ این موضوع توسط ستاد ملی مقابله با کرونا، شرکت بهره‌برداری متروی تهران و حومه از شهروندان و مسافران درخواست کرده برای حفظ سلامت خود و دیگران، حتما از ماسک استفاده و با مدیریت در زمان‌بندی سفر، از ترددهای غیرضروری در ساعات شلوغ خودداری کنند.

۲ در پی درج پیامی در تاریخ ۱۴۰۰/۶/۱۷ با موضوع کمبود اماکن ورزشی در منطقه جوادیه، روابط عمومی شهرداری منطقه ۱۹ با ارسال جوابیه‌ای اعلام کرد: با توجه به مجاورت بوستان ولایت با محله جوادیه و سهولت دسترسی به این بوستان، زمینه بهره‌مندی از زیرساخت‌های ورزشی مختلف از جمله مسیرهای پیاده‌روی، اسکیت، ست‌های بدنسازی، زمین‌های بازی، مجموعه زمین‌های تنیس خاکی، پیست دوچرخه‌سواری، ایستگاه‌های ورزش شهروندی و... برای شهروندان این محله فراهم شده‌است. ضمن این‌که موقیت جغرافیایی بوستان ولایت و دسترسی از بزرگراه‌های مختلف زمینه استفاده از امکانات آن را برای شهروندان مناطق جنوبی شهر تهران نیز میسر کرده‌است.